

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/36/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120240775
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:6120240775.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Ingrid Doležajovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, v zastúpení: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. N., o zaplatenie 3 368,32 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/154/2020-168 zo dňa 13. mája 2021, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku (II.) a to v časti zaplatenia (aj) úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2 190,58 eura od 18.12.2018 až do zaplatenia **m e n í t a k**, že žalovaný **j e p o v i n ý** zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (aj) úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2.190,58 eura od 18.12.2018 až do zaplatenia.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 14.02.2020 na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal zaplatenia sumy 3368,32 eur, s 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2190,58 eur od 18.12.2018 do zaplatenia a náhrady trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 12.11.2012, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 2350 eur, ktorý úver mal splácať v pravidelných mesačných splátkach po 55,81 eur, splatnosť prvej splátky bola určená k 10.01.2013 a konečná splatnosť dňom 10.12.2018. Bol dohodnutý úrok vo výške 15,40 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, úver bol poskytnutý jednorazovo v prospech účtu žalovaného v deň podpisu úverovej zmluvy. Žalovaný prestal splácať úver, dostal sa do omeškania so splácaním, preto žalobca ho vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 2190,58 eur, z riadneho úroku vo výške 713,46 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 148,57 eur a z neuhradeného zmluvného úroku z omeškania vo výške 45,27 eur. Celková výška úveru, ktorý mal žalovaný splatiť, činila sumu 4010,92 eur, žalovaný prestal úver splácať, preto žalobca vyhlásil k 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť úveru a v konaní si uplatňuje zosplatnený úver vo výške 3368,32 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE zo dňa 17.12.2018 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. postúpená na žalobcu, táto skutočnosť bola žalovanému oznámená listom z 03.01.2019.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní (zákon č. 307/2016 Z. z.) pod sp. zn. 34Up/349/2020 vydal dňa 06.03.2020 platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk, právny zástupca žalobcu na žiadosť súdu oznámil, že žiada o pokračovanie v konaní pred miestne príslušným Okresným súdom Nové Zámky, čím

sa platobný rozkaz zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec tunajšiemu súdu dňa 08.12.2020 na ďalšie konanie.

3. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n ť zaplatiť žalobcovi 3368,32 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2190,58 eur od 18.12.2018 do zaplataenia, to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Skutkový stav sporu súd prvej inštancie zistil nasledovne:

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. so žalovaným uzavreli dňa 12.11.2012 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2350 eur, ktorý úver mal splácať v pravidelných 72 mesačných splátkach po 55,81 eur, splatnosť prvej splátky bola určená k 10.01.2013 a konečná splatnosť dňom 10.12.2018. Bol dohodnutý úrok vo výške 15,40 % p. a. v deň uzatvorenia zmluvy, úver bol poskytnutý jednorazovo v prospech účtu žalovaného. Žalobca žalovanému úver poskytol v deň podpisu úverovej zmluvy. Žalovaný prestal splácať úver, dostal sa do omeškania so splácaním, preto žalobca ho vyzval na zaplataenie dlžnej sumy. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 2190,58 eur, z riadneho úroku vo výške 713,46 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 148,57 eur a z neuhradeného zmluvného úroku z omeškania vo výške 45,27 eur.

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav sporu, citované ustanovenie § 52 ods. 1 a 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného k 12.11.2012 (§ 1 ods. 1 až 8, § 2, § 9) a citované ustanovenie § 3 nariadenia (vlády SR) č. 87/1995 Z. z. (ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka), odôvodnil nasledovne:

Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 129/2010 Z. z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka, s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 02.04.2010, predpisom lex specialis, s poukazom na 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu a podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu. Zmluvy o spotrebiteľských úveroch ako jedna z kategórií spotrebiteľských zmlúv ex offio podliehajú kontrole, či plnenia, ktorých sa veritelia od spotrebiteľov domáhajú, ich neuplatňujú na základe neprijateľných podmienok popr. neplatne dohodnutých dojednaní a teda celkové plnenie spotrebiteľa je potrebné vždy posúdiť s rozsahom nároku, aký dodávateľovi podľa doložených dôkazných prostriedkov svedčí. Na základe vykonaného dokazovania, pričom dôkazy v konaní predložil len žalobca, žalovaný nevyužil svoje zákonné právo k žalobe a k dôkazom predloženým žalobcom sa vyjadriť, nevyužil ani právo predložiť nejaký dôkaz na popretie nároku žalobcu, nárok žalobcu nespochybňoval, nerozporoval ani dôvodnosť ani výšku nároku. Súd považoval za jednoznačne preukázané, že medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý úver žalovaný prestal splácať podľa úverových obchodných podmienok žalobcu, ktoré boli súčasťou úverovej zmluvy. Takto žalovanému z úverovej zmluvy zo dňa 12.11.2012, podľa tvrdenia žalobcu, vznikol nedoplatok v celkovej výške 3368,32 eur. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalobca si uplatnil nezaplataenú časť istiny úveru, úrok z úveru, úrok z omeškania a vyčíslený úrok z omeškania. Súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala všetky náležitosti v zmysle hore citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, obsahovala konkrétne ustanovenia týkajúce sa výšky úveru, výšky splátok, ako aj bola pevne stanovená ročná úroková sadzba a stanovená aj RPMN. Žalobca si uplatnil istinu z úveru, ktorá žalovaným uhradená nebola. Z podkladov pripojených k žalobe bolo zrejmé, že žalobca si uplatňuje v konaní nezaplataenú istinu úveru ako aj úroky z úveru a poplatky, ktoré boli dojednané medzi stranami zmluvy. Žalobca pri uplatňovaní svojho nároku vychádzal z výpisov z bankových kníh, ako aj z obsahu samotnej úverovej zmluvy, ustanovenia úverovej zmluvy považoval súd za platné, ktoré nie sú v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca svoj nárok riadne zdokladoval a predložil dôkazy, ktoré jeho nárok jednoznačne preukázali. Z týchto dôvodov súd, keď mal za preukázané, že úverová zmluva bola platná a účinná, zaviazal žalovaného k zaplataeniu sumy

3368,32 eur, tak ako si to žalobca v konaní uplatnil. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2190,58 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, podľa § 517 ods. 2/ Občianskeho zákonníka a v zmysle platnej vyhlášky č. 87/1995 Z. z. účinnej od 01.03.2013 úroková sadzba sa počíta podľa úrokovej sadzby ECB (táto činila k 18.12.2018 - 0 %) + 5 percentuálnych bodov. Súd pritom konštatoval, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením úveru k 18.12.2018, deň po zosplatnení úveru, preto žalobcovi prináleží úrok nasledujúci deň po tomto dni z poskytnutej istiny úveru. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8 % ročne, čo však nie je v súlade s hore uvedeným zákonným ustanovením o výške priznaného úroku z omeškania, preto súd vo zvyšnej časti uplatneného úroku (uplatnený úrok z omeškania vo výške 8 %) žalobu zamietol a úrok z omeškania priznal v zákonnej výške 5 % ročne len z nesplatennej istiny. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1/ CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) tak, že v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 1/ a 2/ CSP.

6. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalobca a to len v časti výroku II., v ktorej súd zamietol žalobu a nepriznal mu požadovaný 8% úrok z omeškania z priznanej sumy od 18.12.2018 až do zaplatenia, teda len v časti nepriznaného úroku z omeškania v rozsahu - vo výške 3% ročne z priznanej sumy od 18.12.2018 až do zaplatenia, keď v zostávajúcej zamietajúcej časti výroku odvolanie nepodal, pričom sa domáhal zaviazania žalovaného zaplatiť mu aj úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2190,58 eura od 18.1.2018 až do zaplatenia, alternatívne zrušenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v tejto časti s vrátením mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď požadoval priznanie mu aj náhrady trov odvolacieho konania. Citujúc ustanovenie § 517 ods. 2 OZ, ustanovenie § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2019, ustanovenie § 3 uvedeného Nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013 a ustanovenia § 10a a § 10c uvedeného Nariadenia vlády SR poukázal na to, že prihliadajúc na uvedené zákonné ustanovenia a skutočnosti, že záväzkový vzťah medzi žalovaným a jeho právnym predchodcom vznikol dňa 12.11.2012 (t.j. pred 1.2.2013), nesúhlasí so zamietnutím žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania, nakoľko v zmysle ustanovenia § 10c uvedeného Nariadenia vlády SR sa majú úroky z omeškania riadiť v prejednávacom prípade podľa predpisov účinných k 31.1.2013, v dôsledku čoho bol ním uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 8% ročne uplatnený v zákonnej výške, keď na podporu svojich tvrdení poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/307/2019 z 27.5.2020.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhláseným rozsudku a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu, t.j. predmetu odvolacieho konania len v rozsahu zaplatenia aj úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 2190,58 eura od 18.12.2018 až do zaplatenia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné rozsahu napadnutej časti v zmysle ustanovenia § 388 zmeniť tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

9. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vyrovnávací predpis.

10. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ustanovenia § 3 ktorého v znení účinnom do 31.1.2013 (od 1.1.2009) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

11. Podľa ustanovenia § 3 uvedeného Nariadenia v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Podľa ustanovenia § 10a uvedeného Nariadenia vlády SR (prechodného ustanovenia účinného od 1.1.2009), ak došlo k omeškaniu pred 1.1.2009, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných do 31.12.2008.

13. Podľa ustanovenia § 10c uvedeného Nariadenia vlády SR (prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1.2.2013), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

14. Dôvodová správa k §10c (novelizácii zákona č. 20/2013 Z. z.) uvádza: Nová právna úprava výšky úrokov z omeškania bude dopadať len na právne vzťahy, ktoré vznikli po nadobudnutí účinnosti návrhu nariadenia. Rozhodnou skutočnosťou pre určenie právnej úpravy teda bude deň, kedy vznikol záväzkový vzťah, bez ohľadu na to, či omeškanie nastalo pred alebo po účinnosti návrhu nariadenia. Ak teda záväzok vznikol pred 1. februárom 2013, k plneniu veriteľa zo záväzku (v súlade s dohodou strán záväzku) došlo až po 1. februári 2013 a dlžník sa dostal do omeškania, úprava otázky určenia tzv. zákonných úrokov z omeškania sa bude spravovať právnou úpravou predpisov účinných k 31. januáru 2013.

15. Vychádzajúc zo vzniku záväzkového vzťahu zo Zmluvy o splátkovom úvere dňa 12.11.2012, s dojednaním (čl. I./1. a 10.) i úroku z omeškania 8,00 % ročne (p.a.), z uvedeného prechodného ust. § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a uvedenej dôvodovej správy k nemu dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a ním v odvolacom konaní uplatňovaný nárok je daný (teda právne posúdenie prvoinštančného súdu v bode 19. odôvodnenia je nesprávne). Pre nesplnenie podmienok na potvrdenie alebo zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutej časti preto rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 388 CSP zmenil a nároku žalobcu na (ďalší) úrok z omeškania vyhovel, keď v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi i nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

16. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).